

ΣΤΕ 2302/2011

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Ιουνίου 2011, με την εξής σύνθεση: Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Βηλαράς, Γ. Ποταμιάς, Φ. Ντζίμας, Σύμβουλοι, Μ. Πικραμένος, Γ. Ζιάμος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Τετράδη.

Για να δικάσει την από 17 Μαΐου 2011 αίτηση: της, κατοίκου Βούλας Αττικής (.....), η οποία παρέστη με το δικηγόρο Γ. Ράπτη (Α.Μ. 12658), που τον διόρισε στο ακροατήριο,

κατά του, κατοίκου Βάρης Αττικής (.....), ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αναιρεσείουσα επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ΄ αριθμ. 1216/2011 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Φ. Ντζίμα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αναιρεσείουσας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1114300, 1114303, 2948578 ειδικά έντυπα).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία εισάγεται προς συζήτηση στην επταμελή σύνθεση του Γ΄ Τμήματος, με την από 26.5.2011 πράξη του Προέδρου του, λόγω της σπουδαιότητάς της, ζητείται η αναίρεση της υπ΄ αριθ. Ε.1216/2011 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς. Με την εν λόγω απόφαση έγινε εν μέρει δεκτή ένσταση του αναιρεσιβλήτου, υποψηφίου δημοτικού συμβούλου με το συνδυασμό «Ανεξάρτητη Κίνηση Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης» κατά τις εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010 στον ενιαίο Δήμο Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης, κατά της υπ΄ αριθ. 1170/2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία είχαν ανακηρυχθεί ο επιτυχών και οι επιλαχόντες συνδυασμοί, ο Δήμαρχος και οι Σύμβουλοι του ως άνω Δήμου, τροποποιήθηκε αυτή και καθορίσθηκε ο αριθμός των ψήφων που έλαβε ο ενιστάμενος - αναιρεσίβλητος σε διακόσιες είκοσι επτά (227), αντί διακοσίων είκοσι τριών (223), και η σειρά κατατάξεώς του, ως 12ου δημοτικού (αναπληρωματικού) συμβούλου της δημοτικής ενότητας Βούλας, στη θέση που κατείχε η ήδη αναιρεσείουσα, υποψηφία του ίδιου συνδυασμού και καθ΄ ης, μεταξύ άλλων, η ένσταση.

3. Επειδή, με το Ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87/7.6.2010) ορίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι: «Ένσταση μπορεί να ασκήσει: α) ... β) ο υποψήφιος κατά τις εκλογές στον οικείο δήμο» (άρθρο 45), «1. Η ένσταση ασκείται με δικόγραφο, ... 2. ... 3. Οι ενστάσεις εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο οικείος δήμος. 4. ...» (άρθρο 46), «1. Η ένσταση στρέφεται κατά της απόφασης με την οποία ανακηρύσσονται οι επιτυχόντες και οι επιλαχόντες συνδυασμοί και οι υποψήφιοι κάθε συνδυασμού που εκλέγονται ως τακτικοί ή αναπληρωματικοί, βάσει του σχετικού πίνακα των αποτελεσμάτων, ο οποίος ενσωματώνεται σε αυτή. 2. Λόγους ένστασης μπορούν να θεμελιώσουν: α) ... β) ... γ) η ακυρότητα ή η εσφαλμένη αρίθμηση των ψηφοδελτίων» (άρθρο 47) και «1. Κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία χωρεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ... 2. ... 3. ...» (άρθρο 50). Εξάλλου, η παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 35 του Ν. 3772/2009, αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010 (Α' 213/17.12.2010), με ισχύ από 1.1.2011, ως εξής: «3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.».

4. Επειδή, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010, η αίτηση αναιρέσεως ασκείται παραδεκτώ μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, δηλ. επί ζητήματος ερμηνείας διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, η οποία είναι κρίσιμη για την επίλυση της ενώπιον του Δικαστηρίου αγομένης διαφοράς, είτε ότι οι παραδοχές της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της οικείας υποθέσεως, έρχονται σε αντίθεση προς παγιωμένη ή πάντως μη ανατραπείσα νομολογία επί του αυτού νομικού ζητήματος και υπό τους αυτούς όρους αναγκαιότητας για τη διάγνωση των σχετικών υποθέσεων ενός τουλάχιστον εκ των τριών ανωτάτων δικαστηρίων (Σ.τ.Ε., Α.Π., Ελ.Σ.) ή του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, οι αποφάσεις προς τις οποίες προβάλλεται αντίθεση θα πρέπει να μνημονεύονται ειδικώς το δε υπ' αυτών κριθέν νομικό ζήτημα θα πρέπει να ήταν ουσιώδες για την επίλυση των ενώπιον των δικαστηρίων εκείνων αχθισών διαφορών.

5. Επειδή, στο άρθρο 251 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999, Α' 97) ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Το δικόγραφο της ένστασης, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 45, πρέπει απαραίτητως να μνημονεύει, με ακρίβεια, τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης στον οποίο αυτό αναφέρεται ... Επίσης, το ίδιο δικόγραφο πρέπει να περιέχει σαφείς και συγκεκριμένους λόγους, καθώς και σαφώς καθορισμένο αίτημα.» Κατά την έννοια της τελευταίας διατάξεως, επί εκλογικών διαφορών, για να είναι ορισμένος ο λόγος της ένστασης πρέπει να περιέχει, εκτός των άλλων, σαφή έκθεση των γεγονότων, που τον θεμελιώνουν, άλλως η ένσταση απορρίπτεται ως αόριστη (ΣτΕ 1729/2000 πρβλ. ΑΕΔ 38/1995).

Περαιτέρω, προκειμένου να είναι ορισμένος ο λόγος της ένστασης, με τον οποίο προβάλλεται ότι παρανόμως δεν προσμετρήθηκαν έγκυρα ψηφοδέλτια υπέρ υποψηφίου συνδυασμού, πρέπει στο δικόγραφο αυτής να προσδιορίζεται, μεταξύ άλλων, το στάδιο στο οποίο εμφιλοχώρησε το σφάλμα, δηλαδή αν αυτό εμφιλοχώρησε α) κατά την εκτίμηση της εγκυρότητας των ψηφοδελτίων και τη συνακόλουθη καταγραφή τους στους πίνακες διαλογής ψήφων, β) κατά τη μεταφορά από τους πίνακες διαλογής ψήφων στα βιβλία πρακτικών των οικείων εφορευτικών επιτροπών, ή γ) κατά τη μεταφορά από τα βιβλία πρακτικών των εφορευτικών επιτροπών στον πίνακα αποτελεσμάτων του Προέδρου Πρωτοδικών, διαφορετικά ο σχετικός της ένστασης είναι απορριπτέος, ως αόριστος (βλ. Σ.τ.Ε. 3172/2007 πρβλ. Σ.τ.Ε. 11, 18/2004).

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα προκύπτουν τα εξής: Ο, υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στην εκλογική περιφέρεια Βούλας του ενιαίου Δήμου Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης Αττικής, με το συνδυασμό «Ανεξάρτητη Κίνηση Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης» στις δημοτικές εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010, ο οποίος αναδείχθηκε 15ος κατά σειρά (αναπληρωματικός) δημοτικός σύμβουλος στην εν λόγω περιφέρεια, με την από 28.12.2010 ένστασή του κατά των: 1), 2) (αναιρεσείουσας), 3) και 4), ζήτησε την τροποποίηση της υπ' αριθ. 1170/21.12.2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ως προς την ανακήρυξη των δημοτικών συμβούλων, προκειμένου να ανακηρυχθεί ο ίδιος τακτικός δημοτικός σύμβουλος. Προέβαλε ότι κατόπιν επανακαταμετρήσεως διαπίστωσε ότι δεν του είχαν καταχωρισθεί οι κάτωθι αναφερόμενοι σταυροί προτίμησης, με αποτέλεσμα να λάβει συνολικώς 223 ψήφους, ενώ ο πρώτος από τους καθ' ων η ένσταση έλαβε 243 ψήφους, η δεύτερη (αναιρεσείουσα) 227, ο τρίτος 224 και ο τέταρτος 224, με την προσμέτρηση δε των μη καταχωρισθέντων υπέρ αυτού σταυρών προτίμησης, ο ίδιος λαμβάνει περισσότερες ψήφους από τους καθ' ων και ανακηρύσσεται τακτικός δημοτικός σύμβουλος. Η μη καταχώριση των σταυρών προτίμησης εντοπίσθηκε κατά τη μεταφορά τους από τα πρακτικά αριθ. 2 των εφορευτικών επιτροπών στον από 30.11.2010 πίνακα αποτελεσμάτων του Προέδρου Πρωτοδικών. Ειδικότερα, ισχυρίσθηκε ότι δεν του καταχωρίσθηκαν: α) στο 222ο εκλογικό τμήμα (Ε.Τ.) Βουλιαγμένης, 5 σταυροί προτίμησης, β) στο 211ο Ε.Τ. Βούλας, 16, γ) στο 155ο Ε.Τ. Βάρης, 2, δ) στο 156ο Ε.Τ. Βάρης, 2, ε) στο 159ο Ε.Τ. Βάρης, 3, στ) στο 162ο Ε.Τ. Βάρης, 3, ζ) στο 166ο Ε.Τ. Βάρης, 3, η) στο 169ο Ε.Τ. Βάρης, 5 και θ) στο 184ο Ε.Τ. Βούλας, στο οποίο σύμφωνα με το πρακτικό αριθ. 2 έλαβε 3 σταυρούς προτίμησης, στον ως άνω πίνακα έχει καταχωρισθεί 0, ήτοι 3. Το δικάσαν Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιώς έκρινε ότι ο λόγος αυτός της ένστασης, όπως διατυπώνεται, είναι επαρκώς ορισμένος και επιδεκτικός δικαστικής εκτιμήσεως, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη του, καθόσον προσδιόριζε σε ποίο σημείο της διαδικασίας έχει εμφιλοχωρήσει το σφάλμα (σφάλμα κατά τη μεταφορά του συνολικού αριθμού των ψήφων υπέρ του ενισταμένου από τα πρακτικά αριθ. 2 στον πίνακα αποτελεσμάτων). Περαιτέρω, μετά τον έλεγχο του εκλογικού υλικού, το δικαστήριο της ουσίας έκρινε ότι ο ως άνω λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, όσον αφορά στα σκέλη (α) έως (η), διότι οι αριθμοί των ψήφων που έχουν καταχωρισθεί στον πίνακα είναι αυτοί που αναγράφονται στα οικεία πρακτικά αριθ. 2 των ανωτέρω εκλογικών τμημάτων και όχι αυτοί που αναφέρει ο ενιστάμενος, να γίνει όμως δεκτός, όσον αφορά στο σκέλος (θ), καθόσον στο 184ο Ε.Τ. ο ενιστάμενος έχει πράγματι λάβει 3 σταυρούς προτίμησης, ενώ στον οικείο πίνακα έχει καταχωρισθεί μηδενικό αποτέλεσμα. Κατόπιν των ανωτέρω, το Διοικητικό Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι με την προσμέτρηση των ως άνω 3 σταυρών προτίμησης υπέρ του ενισταμένου, αυτός λαμβάνει συνολικώς 227

ψήφους και κατατάσσεται 12ος κατά σειρά (αναπληρωματικός) δημοτικός σύμβουλος στην εκλογική περιφέρεια Βούλας του Δήμου Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης, κατά μερική παραδοχή της ενστάσεως και ανάλογη τροποποίηση της προσβληθείσης, 1170/2010 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

7. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται: α) έλλειψη της επιβαλλόμενης από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, λόγω μη αναφοράς σ' αυτήν της αριθμώσεως των συγκεκριμένων ψηφοδελτίων, που περιείχαν τους επίμαχους σταυρούς προτίμησης, οι οποίοι εσφαλμένως, κατά την αναιρεσιβαλλόμενη, δεν είχαν προσμετρηθεί υπέρ του αναιρεσιβλήτου, β) αριθμητικό σφάλμα, καθιστών πλημμελή την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, συνεπεία του οποίου (σφάλματος) ο αριθμός των ψήφων που έλαβε ο αναιρεσίβλητος και η σειρά κατατάξεώς του καθορίσθηκαν σε 227 (αντί 226, ήτοι 223+3) και 12ος (αντί 13ος), καθ' ην στιγμήν η αναιρεσείουσα είχε 227 ψήφους και ήταν 12η (αναπλ.) δημοτική σύμβουλος, και γ) παραβίαση του άρθρου 93 παρ. 4 του Συντάγματος, που ορίζει ότι τα Δικαστήρια οφείλουν να μην εφαρμόζουν νόμο, που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο στο Σύνταγμα, και, ειδικότερα, παράλειψη του δικάσαντος δικαστηρίου να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, όπως όφειλε, την αντίθεση της κατανομής των εδρών με την 1170/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, βάσει της διατάξεως του άρθρου 34 παρ. 2 του Ν. 3852/2010, προς το άρθρο 4 του Συντάγματος. Πλην, ουδόλως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως συγκεκριμένος ισχυρισμός με το περιεχόμενο που προβλέπει η προεκτεθείσα διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 53 του Π.Δ. 18/1989 (ανυπαρξία νομολογίας ή αντίθετη νομολογία του ΣΤΕ κ.λπ.), προς θεμελίωση του παραδεκτού της.

8. Επειδή, και ανεξαρτήτως των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση αναιρέσεως τυγχάνει απαράδεκτη και για τους εξής λόγους: α) Ο ισχυρισμός περί αθροιστικού σφάλματος του δικάσαντος δικαστηρίου, αν και βάσιμος κατ' ουσίαν, απαραδέκτως προβάλλεται ως λόγος αναιρέσεως, διότι συνιστά νόμιμο λόγο διορθώσεως της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως (λάθος - σφάλμα κατά την πρόσθεση των ψήφων, συνεπεία της διορθώσεως του οποίου δεν προστίθενται νέες διατάξεις στην απόφαση, δεν αλλοιώνεται η έννοια αυτής, ούτε επιδιώκεται η διεύρυνση ή η ανάπτυξη των σκέψεων του δικαστηρίου: βλ. ΣΤΕ 895/2010 7μ., πρβλ. υπό το κράτος του Κ.Φ.Δ. ΣΤΕ 1606/2006, περί του απαραδέκτου υπό μεν το κράτος του ΚΦΔ, ΣΤΕ 2332/1989 7μ., υπό δε τα άρθρα 315 επόμεν. Κ.Πολ.Δ., Α.Π. 962/2007, 1336/1991). Η διορθώση αυτή θα μπορούσε να λάβει χώραν αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως, η οποία μπορούσε να υποβληθεί, σύμφωνα με το άρθρο 261 παρ. 1 Κ.Δ.Δ. (εφαρμοστέο επί διαφορών που αναφέρονται κατά την εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη των αιρετών οργάνων των ο.τ.α., κατ' άρθρο 49 παρ. 3, Ν. 3852/2010) εντός πέντε ημερών από της λήξεως του χρόνου αναρτήσεως της αναιρεσιβαλλομένης και, πάντως, όχι πέραν του εξαμήνου από της διενεργείας των εκλογών (παρ. 2 και 3 άρθρου 261) και δη, ανεξαρτήτως τυχόν ασκήσεως (άλλου) ενδίκου μέσου (δηλαδή, και εκκρεμούσης αιτήσεως αναιρέσεως - πρβλ. ΣΤΕ 2503/1986, Α.Π. 962/2007), η δε επ' αυτής εκδιδόμενη απόφαση θα υπέκειτο στα ένδικα μέσα που προβλέπονται για τη διορθούμενη (άρθρο 111 παρ. 2 ΚΔΔ, αναλόγως εφαρμοζόμενο (βλ. ΣΤΕ 895/2010) και β) ο λόγος αναιρέσεως περί παραλείψεως του δικάσαντος δικαστηρίου να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, όπως όφειλε, την αντίθεση της κατανομής των εδρών από την 1170/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών προς το άρθρο 4 του Συντάγματος, είναι πάντως απορριπτέος, διότι και ο αυτεπάγγελτος κατά το νόμο έλεγχος της προσβαλλομένης με την ένσταση πράξεως χωρεί εντός των ορίων

αυτής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της, εν προκειμένω δε, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της ενστάσεως, τέτοιο ζήτημα δεν τέθηκε, με συνέπεια, με το λόγο αυτόν, να μην πλήσσει παραδεκτώς σκέψη της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως (πρβλ. ΣτΕ 3065/2003 7μ.). Τέλος, απορριπτέα προεχόντως ως απαράδεκτα είναι και τα προβαλλόμενα με το από 16.6.2011 υπόμνημα της αναιρεσείουσας.

9. Επειδή, κατόπιν όλων των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως απορριπτέα αποβαίνει ως απαράδεκτη.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση, και

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 21 Ιουνίου 2011

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος
Γ. Σταυρόπουλος

Η Γραμματέας
Δ. Τετράδη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 27ης Ιουλίου 2011.

Η Πρόεδρος
του Β' Τμήματος Διακοπών
Α. Συγγούνα

Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος
Δ. Τετράδη

Α.Σ.